

॥२६॥ ॥२७॥ इतिअनुशासनपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावरीपेपंचाशत्तमोऽध्यायः॥५०॥

॥७॥

॥७॥

॥७॥

॥७॥

॥७॥

॥७॥

प्राणोत्सर्गविसर्गं वा मत्स्येयास्याम्यहंसह ॥ संवासान्नोत्सहेत्यक्तुं सलिलेभ्युषितानहं ॥२६॥ इत्युक्तास्तेनिषादास्तु सभृशंभयकं पिताः ॥ सर्वेविवर्णवदना
 नहुषायन्यवेदयेत् ॥२७॥ इतिश्रीमहाभारतेअनुशासनपर्वणिआनुशासनिकेप० दानधर्मेच्यवनापारख्यानेपंचाशत्तमोऽध्यायः॥५०॥ ॥७॥
 भीष्मउवाच नहुषस्ततःश्रुत्वाच्यवनंतेतथागतं ॥ त्वरितःप्रययौतत्रसहामात्यपुरोहितः॥१॥ शौचं कृत्वायथान्यायंप्रांजलिःप्रयतो नृपः ॥ आ
 त्मानमाचचक्षेच्यवनायमहात्मने ॥२॥ अर्चयामासतंचापितस्यराजःपुरोहितः ॥ सत्यव्रतंमहात्मानंदेवकल्यंविशंपते ॥३॥ नहुषउवाच
 करवाणिप्रियेकिंतेतन्मेब्रूहिद्विजोत्तम ॥ सर्वकर्तास्मिभगवन्त्यद्यपिस्यात्सदुष्करं ॥४॥ च्यवनउवाच श्रमेणमहतायुक्ताःकैवर्तामस्यजीविनः ॥
 मममूल्यंप्रयच्छेभ्योमत्स्यानां विक्रयेःसह ॥५॥ नहुषउवाच सहस्रं दीयतांमूल्यंनिषादेभ्यःपुरोहित ॥ निष्क्रयार्थेभगवतोयथाहभृगुनंदनः ॥
 च्यवनउवाच सहस्रं नाहमर्हामि किंवात्वंमन्यसेनृप ॥ सदृशं दीयतांमूल्यंस्वबुद्ध्यानिश्चयंकुरु ॥७॥ नहुषउवाच सहस्राणांशतंविप्रनिषादे
 भ्यःप्रदीयतां ॥ स्यादिदंभगवन्मूल्यंकिंवान्यन्मन्यतेभवान् ॥८॥ च्यवनउवाच नाहंशतसहस्रेणनिमेयःपार्थिवर्षभ ॥ दीयतांसहस्रंमूल्यममा
 त्यैःसहचिंतय ॥९॥ नहुषउवाच कोटिःप्रदीयतांमूल्यंनिषादेभ्यःपुरोहित ॥ यदेतदपिनोमूल्यमतोभूयःप्रदीयतां ॥१०॥ च्यवनउवाच राजन्ता
 र्हाम्यहंकोटिंभूयोवापिमहादृते ॥ सदृशं दीयतांमूल्यं ब्राह्मणैःसहचिंतय ॥११॥ नहुषउवाच अर्धराज्यंसमग्रंवानिषादेभ्यःप्रदीयतां ॥ एतन्मूल्य
 महंमन्येकिंवान्यन्मन्यसेद्विज ॥१२॥ च्यवनउवाच अर्धराज्यंसमग्रंचमूल्यंनार्हामिपार्थिव ॥ सदृशं दीयतांमूल्यमृषिभिःसहचिंतयतां ॥१३॥ ॥
 भीष्मउवाच महर्षेर्वचनंश्रुत्वा नहुषोदुःखकर्षितः ॥ सचिंतयामासतदासहामात्यपुरोहितः ॥१४॥ तत्रत्वन्योवनचरःकश्चिन्मूलफलान्नः ॥ नहुष
 स्यसमीपस्थोगविजातोभवन्मुनिः ॥१५॥ सतमाभाष्यराजानमब्रवीद्विजसत्तमः ॥ तोषयिष्याम्यहंसिप्रयथातुष्टोभविष्यति ॥१६॥ नाहंमिथ्याव
 चोब्रूयांष्वैरेष्वपिकुतो न्यथा ॥ भवतोयदहंब्रूयांतत्कार्यमविशंकया ॥१७॥

नहुषइति॥१॥ २ ॥ ३ ॥ ॥४॥ ॥५॥ ॥६॥ ॥७॥ ८ ॥ ॥९॥ ॥१०॥ ११ ॥ ॥१२॥ ॥१३॥ ॥१४॥ ॥१५॥ १६॥ १७॥